Ч. 131. Неділя 27 (14) червня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — З Німеччини. — Тіттоні про заграничну політику Італії.

Палата послів вела передвчера дальшу дебату над буджетом міністерства скарбу. Дискусия займила ціле засіданє і єї відложено на слідуючий день. В обороні буджету виголосив довшу бесіду п. міністер скарбу др. Білиньский. Бесідник зазначив, що треба конче привернути якісь відносини довіря між податковими властями а населенєм; найліпшим способом на то є абсолютна обєктивність урядників і строге бережене законів. По думці міністра треба конче отворити для держави нові жерела приходів. Бесідник жалує, що доси ще не вибрано комісиї до наради над новими податковими проектами. Закидають мені, — говорив — що не бороню свого предложеня, але-ж я ще не мав до того нагоди; в кождім разі палата має обовязок залагодити се предложенє прихильно або ні, а все таки якось залагодити.

Коли предложеня мають прийти під дискусию аж в осени, то попадуть на перепони ізза соймових сесий. Мінімум того, що сойми мусять ухвалити, буде зрезиґнованє з додатку до особисто-доходового податку. Коли сойми того не ухвалять, то не будуть мати участи в особистім податку. Та не можна сказати, що зате будуть могли ухвалювати додатки до висоти 10 проц. та сим вирівнати недобір. Чи се було би лучше для податників і для країв, то кождий знає. Крім того приходить ще квестия податку від горівки. Закон з 1901 р. підвисшив податок від горівки, признаючи рівночасно краям участь в підвисшеню податку; ся участь виносила в послідних часах кругло 20 мілїонів корон. Прихід 20 мілїонів корон зникає для країв з кінцем сего року.

Крім того після обчисленя правительства треба ще до 41 мілїонів корон, а після обчисленя деяких послів навіть майже 70 мілїонів корон підмоги чи там дотациї. Словом, треба фінансової підмоги, котру мусить ся покрити з податків у відповідну пору. Треба ще додати, що краєвий податок від горівки кінчить ся з виїмкою 3 країв — також з кінцем с. р. та, що й на те треба якоїсь рекомпензати. Правительство гадало би залатати то підвисшенєм податку від пива. Се становище буде обстоювати правительство і в комісиї. Комісия може инакше ухвалити, але сей гріш, що тепер виносить кругло 32 мілїони корон, мусить ся чейже віддати краям.

Населенє уважає фінансову управу і міністра скарбу тяжкими ворогами, коли домагають ся нових податків. Але міністер має обовязок добути потрібні засоби і задоволити культурні і економічні потреби населеня.

Відтак обговорював п. міністер кризу в нафтовім промислі. Правительство вже здавна занимало ся тою справою і старало ся не допустити, щоби американьскі продуценти вдерли ся до Галичини. Правительство старало ся зібрати приватний капітал і з помочию того капіталу приняти ся за будову резервоарів. Але, коли приватні капіталісти не хотіли брати на себе ризика, правительство рішило ся перевести будову на кошт держави. Треба було богато переговорів, щоби розбити почутий договір з Американцями. Правительство внесе в парляменті предложенє, після якого за 8 мілїонів корон має ся вибудувати резервоари о обємі 100.000 цистерн, котрими правительство не буде адмініструвати.

Найрадше виарендувало би оно їх галицкому краєвому банкови, котрий належить до перших інституций в Австриї і має суспільно-економічний характер. В тій справі має ще комісия висказати свою гадку. То внесенє буде вже сими днями внесене. Коли парлямент не прийме єго вже небавком так, щоби ще сего літа можна вибудувати резервоари на 60.000 цистерн, то ціла справа не мала би на сей рік

3)

Чародійне средство.

З італіяньского — Ґабріеля д'Аннунціо.

(Дальше).

Бідачиско Пеппе мало що не здурів від зворушеня. Зійшов сходами на долину, побачив отверті двері, вдарив ся рукою по чолі, вибіг з криком на двір, посокликував робітників та зачав всіх розпитувати, чи не виділи свині, чи то не они єї взяли. Жалував ся перед кождим, а за кождий раз кричав голоснійше. Єго зойк і крик чути було аж далеко за ріку, а то вчули й оба єго приятелі.

Та й оба прийшли зараз, щоби забавити ся тим видовищем та виробляти дальше збитки. Коли він їх побачив, обернув ся з плачем і тяжким горем до них, та заводячи, сказав до них:

— Що я бідний тепер вдію! Свиню мені вкрали! Ох, нещастє моє! Що мені тепер діяти! Що мені почати!

Біяджіо Квалія споглядав хвильку на нещасливого прижмуреними очима, ніби єму на глум, ніби подивляючи єго, перехилив голову трохи на бік, мов би хотів критикувати єго комедиянтску штуку, а відтак приступаючи до него сказав:

— Ну, ну.... нема що казати.... граєш дуже добре свою ролю.

Пеппе не зрозумів того і підняв в гору заплакане лице.

— Ну, так.... таки так.... сим разом ти таки дійстно забрав ся дуже хитро до діла — говорив Рістабіліто дальше з виразом якогось ніби дружного порозуміня. Пеппе, котрий все ще не розумів, о що ходить, подивив ся знову, а в єго дуже здивованих очах закрутились сльози.

— Але поправді сказавши, я не гадав, що з тебе такий проворний — говорив Рістабіліто знову. — Славно, славно! То мені дуже подобає ся!

— Ба, о чім же ти говориш? — спитав Ля Браветта з плачем—о чім же ти говориш? Ох — я нещасливий! Як же мені тепер іти до дому?

— Славно, славно! Дуже добре!—глумив ся Рістабіліто дальше. — Ану ще більше! Кричи ще голоснійше! Плач ще ліпше! Рви собі волосє на голові! Нехай всі чують. Оттак добре! Тепер вже мусять повірити!

А Пеппе сказав на то з плачем:

— Коли бо таки направду вкрали. Боже мій! Що мені бідному діяти?

— Дальше! Дальше: Не переставай. Чим більше будеш верещати, тим скорше тобі повірять. Кричиж, кричи! Ще ліпше!

Пеппе із злости і горя зачав вже клясти і повтаряв заєдно:

— Правду кажу. Аби я так по тій правді з отсего місця не рушив ся, коли мені свині не вкрали!

— Ох, бідний невинний! — заводив Чіяволько глумливо. — Перестань бо вже таке дурне говорити. Ти хочеш, щоби ми тобі повірили, коли ми ще вчера тут свиню виділи?

— Коли бо то так, як кажу.

— Та як то може бути?

— Коли бо так!

— Коли бо не так!

— Коли бо так!

— Ні, не так!

— Ойойойой! Коли бо так! Коли бо так! Умру зі страху, як мені тепер іти до дому. Пелаґія мені не повірить, а хоч би й повірила, то не дасть ані хвильки спокою... Вже того не видержу!

— Ну, нехай, ми тобі повіримо — кінчив Рістабіліто. — Але бо видиш, Пе, Чіяволько, що правда, показав тобі вчера, як то твоя Пелаґія буде робити, але він того не хотів, щоби ти рівночасно і Пелаґію і нас дурив. Ти би ще готов...

Тут зачав Ля Браветта на ново плакати та верещати і єго зачала брати ся така розпука, що Рестабіліто додав з милосердия:

— Добре, добре, цить лиш! Ми тобі віримо. Але коли то дійстно правда, то мусить ся знайти якесь средство, щоби ту крадіж викрити.

— Яке средство? — спитав Ля Бравета борзо, а в души єго пробудила ся надія і він обтер собі сльози.

— Моя гадка така — говорив Біяджо Квалія: Нема сумніву, що взяв хтось з тих, котрі тут стоять, бо чей певно не прийшов ні-

ніякої вартости. Тому вже тепер поручає горячо сю справу палаті.

Відтак зауважив бесідник, що в найблизший державний буджет вставить правительство 3 міліони корон на управильнене відносин т. зв. старих пенсионістів.

Вкінци відповідав др. Білиньский на вискази пос. Крека: Пос. Крек сказав, що мене тому треба усунути, що не можу завести мира між народами Австриї. Я дійстно бажав би вперед залагодити фінансові відносини, бо они для мене ближші. Може ся перша задача симпатичнійша і могла би мені принести більші лаври, але не менше важною є також і розвязка фінансової квестиї. Вкінци проси в оприяте буджету.

В німецкім парляменті стає борба лібералів і инших сторонників податку спадкового за введенем сего податку щораз то більше безвиглядною. Навіть ґратуляцийна депеша цісаря Вільгельма до канцлера кн. Більова не вплинула на зміну постанови консерватистів. Перший бій випав в некористь правительственного предложеня. Фінансова комісия парляменту відкинула рішаючий §. 9a спадкового податку, а також відкинено всі проєкти що до зміни. Відкинене того параґрафу наступило 14 голосами против 14. В дальшім ході засіданя відкинено всі проєкти що до зміни, а також поодинокі постанови з правительственного предложеня. Відкинено також резолюцию национальних лібералів в справі зміни виконуючих постанов. Против загального голосованя запротестували социялдемократи, тож відступлено від того. Опісля приступлено до обрад над проєктом біржевого податку. Национально-ліберальна партия парляменту постановила на случай відкиненя проєкту спадкового податку, відкинути в цілій основі проєкт фінансової реформи консервативно клерикальної партиї. Дальше ведено дискусию над проєктом комісиї о введеню податку від збільшеня вартости. Секретар державний Сідов заявив, що правительство не займає вправді відмовного становища, але думає, що тепер відповідна пора на введеня такого податку тим більше, що має він відносити ся в зад до 1884 р., а годі прецінь ствердити нині, яку вартість мав тоді даний предмет. Однако парлямент приняв §. 1 внесеня комісиї що до введеня сего податку голосами центра і Поляків.

В італіяньскій палаті послів відбували ся наради над буджетом міністерства заграничних справ. Социялістичний посол Морґарі поставив внесене, щоби скликати міжнародну конференцию в справі роз'оруженя, а при тім остро атакував царя. Міністер Тіттоні заявив на те, що в ріжних парляментах виголошувано бесіди з нагоди заповіджених відвідин царя, але нігде не виразив ся ніхто в так обидливий спосіб, як п. Морґарі, ображуючи через те монарха заприязненої держави. Бесідник застерігає ся против виводів Морґарія, які не згідні з поглядами більшости парляменту, ані більшости населеня. В відносинах політики заграничної до внутрішної годі поводити ся симпатиєю або антипатиєю. Відносини Італії до Росиї дуже добрі а треба дбати о їх удержане і розвій. Коли цар прибуде до Італії, то приймемо его гостинно і сердечно яко голову заприязненої держави. Не лякаємо ся ніяких погроз. Вкінци заявив ся Тіттоні против внесеня Морґарія. У відповіди одному послови заявив Тіттоні, що вість про вчаснійше відновлене тридержавного союза неправдива, ніхто про те не думає і нема потреби до подібного кроку. Відновлене було би потрібне, коли би заходили які обави або сумніви, а сего нема зовсім. Між всіми союзниками панують відносини, оперті за взаїмнім цілковитім довірю. Єствоване тридержавного союза незрушиме. Рівночасно Італія живе в приязни з Анґлією і Франциєю. Що дотикає Росиї і балканьскої політики Італії, покликав ся міністер на свою заяву з грудня минувшого року. Вкінци запевнив, що італіяньске у'оруженє не єсть звернене против нікого

Новинки.

Львів, дня 26-го червня 1909

— Іменованя. П. Міністер рільництва іменував асистентами лісництва елевів Жигм. Підпавку, Володисл. Гротовского і Ст. Вуйціка. — Президия краєвої Дирекциї скарбу у Львові іменувала канцелістами в XI кл. ранґи при галицких властях скарбових підофіцирів: Фр. Мартиновского, Теоф. Померсбаха, Едв. Блія, Юл. Зарицкого, Фр. Кецоня і Петра Заморского.

— Перенесеня. Президия краєвої Дирекциї скарбу перенесла канцелістів Фр. Гнатковского з Ярослава до Львова і Марк. Роговиньского з Вадовиць до Жовкви.

— Новий уряд почтовий входить в житє в Чернилові мазовецкім з днем 1 липня с. р. До округа доручень того уряду влучено громади: Чернилів мазовецкий і Човганщина та обшари двірскі Чернилів мазовецкий і Чернилів руский з фільварком Анелівка.

— З зелізниць. Дирекция зелізниць державних у Львові розписала лїцитацию на доставу зеліза вальцованого, бляхи, шруб і ріжних товарів зелізних на рік 1910. Ближші услівя і формулярі оферт можна дістати в бюрі 4 Дирекциї від 1го до 19 липня с. р. Оферти можна вносити до 20 липня с. р. 12 година в полудне.

— Дня 15 червня с. р. вістав перенесений перестанок Пражак на шляху Водняни-Прахатіц до кльм 7 2/3.

— Дрібні вісти. В лісї за личаківскою рогачкою повісив ся кравецкий термінатор Ів. Фроньчук, родом з Бібрки. — В Пітсбурґу (півн. Америка) наступив в копальни вугля вибух ґазів, причім згинуло до 150 робітників. — В Коломиї отруїла ся Роз. Гостовска приватна учениця II р. семинариї. Помимо лікарскої помочи померла в шпитали. — В Богородчанах упав в часї передвчерашної бурі град величини курячого яйця і наробив великої шкоди.

— Убитий громом. В Ясеници польскій, каменицького повіта ударив грім в хату господаря Крука і убив учителя Людвика Вахтля в хвили, коли сидїв при обіді. Крука лише звалив на землю. Від грому займила ся хата і згоріла з иншими господарскими будинками.

— Спинене зелізничого руху. В Коломиї вискочила передьчера із шин льокомотива з двома возами, наслідком чого перервана комунікация з Чернівцями. Подорожні мусїли пересїдати ся. Нині нормальний рух вже привернено. — Між зелізничими стациями Бруховичі і Зашків на лінії Львів-Белзець з причини зіпсутого насипу спинено рух товарових поїздів імовірно на 3 дни. Рух особовий відбуває ся через пересїдане подорожних і переношене пакунків між Бруховичами а Зашковом.

— Фабрика рублів в Бродах. Поліция викрила оногди в Бродах робітню фалшивих рублів, удержувану жидівскими еміґрантами з Росиї. Арештовано головного фалшівника Ріфчуна та двох его помічників і взято готових 5 000 рублів, які вже мали піти в курс і машини до відбивання.

— Зелізничі крадежі. Фабрикант обуви, Антін Чапек у Відни, вислав 3 скрині обуви вар-

---

хто з позадної Індиї, щоби тобі свиню красти. Чи як ти кажеш, Пе?

— А вжеж — потакував Пеппе, слухаючи з дрожачим напруженем слів та задер до гори ще зовсїм мокрий від сльоз ніс.

— Отже видиш, уважайже добре — говорив Рістабіліто дальше, котрого забавляла така легковірна увага — коли не прийшов ніхто з позадної Індиї, щоби тебе обікрасти, то мусить бути злодієм хтось із сих в охрестности. Може не так, Пепе?

— „А вжеж а вжеж“.

— Щож тут робити? Треба всї тоті за биті голови звести до купи і пробовати викрити злодія чародійним средством. Коли викриєш злодія, то знайде ся і свиня.

Пеппови аж очи засьвітили ся, так ему то сподобало ся. Він зачав наставати на бесїдника, щоби так зробити, бо згадка про чародійне средство пробудила з нім на ново его вроджену забобонність.

— Ти знаєш, що є три роди чародійних штук: біла, червона і чорна, та й знаєш, що в сїй місцевости є три жінки, котрі тою штукою займають ся: Рожа Скіявона, Розария Паяра і Чініша. Вибирай собі, котру хочеш.

Пеппе не знав через хвильку, як рішити ся. Відтак вибрав Розарію Паяру, котра мала славу великої чарівниці і давнїйшими часами доконувала чудесних річий.

— Коли так, то берись лиш скорше до дїла — дораджував Рістабіліто — бо не треба тратити часу. А щоби тобі приподобати ся, піду сам до неї, щоби постарати ся о то, чого нам потреба. Поговорю з Розариєю і кажу собі все дати та ще перед полуднем буду тут знову. Дай менї гроший!

Пеппе виймив з кишенї свого кафтана три карліни [1]) і подав ему не конче радо.

— Як то, три карліни? — крикнув тамтой другий і відтрутив їх, — три карліни? Десять карлінів треба нам що найменше.

При сих словах мужеви Пелягії щось так пішло по тїлї як ніби мороз.

— Що? Десять карлінів за одно чародійне средство? — відозвав ся він, шукаючи дрожачими пальцями в кишени. Ось вам вісїм. Більше не маю.

— Нехай буде — сказав Рістабіліто спокійно. — Зроблю, що дасть ся тим зробити. Підеш зі мною, Чія?

Оба товариші вибрали ся чим скорше в дорогу до Пескари та ішли вузкою стежкою через ліс один за другим. А Чіявольо бубнив кулаком на плечах Рістабіліта, щоби в той спосіб дати вираз своїй веселости.

Коли дійшли до міста, зайшли там до склепу якогось Даніеля Пачентра, що був аптикарем а з котрим они добре знали ся. Там вакупили якогось пахучого коріня і инших річий та казали поробити з того пігулки величини оріха, котрі добре змішано з сирупом і цукром. Ледви аптикар то прилагодив, як Біяджіо Квалія, котрий був вийшов, вернув з якимись гіркими як жовч творивами завиненими в папір. З тих творив мав аптикар зробити дві пігулки, котрі що до величини і форми мали бути зовсїм подібні до тамтих, але змішані з алоесом [2]) а відтак злегка посипані цукром. Аптикар зробив, як они хотіли, а щоби їх можна було від других відріжнити, зробив на них за радою Рістабіліта малі значки.

Оба гільтаї пішли відтак назад домів і около полудня станули в хатї майстра Пеппа. Майстер Пеппе дожидав їх зажурений з великою нетерпеливостию. Ледви що добачив, як крізь безлисті дерева висувала ся Чіяволя довга худощава стать, крикнув зараз до него:

— А що?

— Все в порядку — відповів Рістабіліто тріумфуючим голосом, показуючи ему коробку з цукорками. — А знаєш що, позаяк нині єсть навечерие сьв. Антония і робітники не роблять, то ти заклич їх, нехай тут всї зійдуть ся, ніби длятого, що тих їх запрошуєш до себе в гостину. Ти маєш сорту вина Монтепульчіяне. Того постав їм нині. А коли вже всї гарненько позасїдають, то здай ся вже на мене а я зроблю і скажу, що треба буде зробити і сказати. (Конець буде).

[1]) Карліно — давна італіяньска монета, вартости около 40 с.

[2]) Альое або альоес — дуже гірка, жовтаво-зелена живиця з африканьскої ростини альое, уживана давнїйше яко сильно прочищаючий лік.

тости 4.500 К через Підволочиска трансіто до Одеси. Посилки прийшли в порядку на місце призначеня, однак замість обуви находило ся в скрини каміне. Фабрикант зареклямував вартість посилок в Дирекциї зелїзниць, котра відступила сю справу Мінїстерству зелїзниць до полагодженя. Заходить підозріне, що тої сьмілої крадежи доверშено в Підволочисках і тому приїхав сюди висший урядник з Мінїстерства зелїзниць для веденя слїдства.

— **Торговля на Буковині.** Буковиньскі Румуни взяли ся дуже горячо до торговлї і на взір наших „Народ. Торговель“ закладають по містах Буковини склади і склепи т. зв. „превалії“. Склепи ті дуже гарно розвивають ся, бо Румуни піддержують їх з великим запалом. Та не лише по румуньских містах і селах на Буковині позакладано „превалії“, але Румуни тиснуть ся і до руских сіл. Се дало причину черновецкій „Буковині“ візвати й Русинів до торговлї. „Тож, панове громадо — пише „Буковина“ — лишім вже раз пусті партийні сварки а берім ся до дїла. Коли Галичани могли оснувати й розгалузити по цїлім краю „Народну Торговлю“, то чейже й ми се потрафимо. А крайний час, щоби ми таки розпочали торговельну справу.

— **Спекуляциї збіжевого короля.** Звістний „збіжевий король“, американьский міліонер, Джемс Паттен, закупив по дешевих цїнах збіже на цїлім сьвітї, а потім штучно підбив цїну єго в гору, щоби на тій спекуляциї заробити міліони. То підприємство було дуже ризиковне і коли би лише прийшли денебудь вчаснїйші жнива, сей „король“ міг піти з торбами. Шєука однак єму удала ся і він в короткім часї заробив на продажи збіжа чистих 10 міліонів долярів, се значить, 50 міліонів корон. Ту величезну суму заплатили очивидно широкі верстви люду, котрим спекулянти підвисшили цїну муки, без якої нїхто не може обійти ся.

— **О галицку нафту.** В мінїстерстві скарбу почали ся в понедїлок на запрошене правительства під проводом секцийного шефа Берпацкого наради між представниками краєвого союза продуцентів ропи та репрезентантами тих рафінерий, котрі в засадї згодили ся на те, щоб обняти відбензиновуване ропи. В дебатї забрав голос також мінїстер скарбу др. Білиньский та заявив, що правительство готове зажадати в законодатній дорозї кредитів, потрібних на будову резервоарів на той случай, якби осягнено тривке і повне порозуміне що-до всіх ріжниць між обома ґрупами інтересентів. При тім мінїстер виразно підчеркнув, що на осягнене того порозуміня остає дуже мало часу. Заяву мінїстра скарбу принято прихильно та порішено дальше вести дебату над сею справою в слїдуючих днях. Остаточно довели сї переговори між краєвим союзом галицких продуцентів нафти та рафінерами получеными у відомім вже бльоку до такого порозуміня: Бльок обнимає рух державної відбензинарні, заснованої в цїли добутя опалової ропи для державних зелїзниць за оплатою чиншу в міру дїйстно достарчуваного сирівця та за покритєм всїх коштів руху та обовязує ся за кождих 100 кльґр. сирівця достарчити 75 кґ. опалової нафти. За побічні продукти, добувані при тім, платить краєвому союзови по 71 с. за кождих 100 кґ. сирівця. Іменем краєвого Союза продуцентів зложено заяву в тім напрямі, що він зрікає ся умови з „Standard Oil Compagny“ в цїлости, коли з перенятєм відбензинарні через бльок рафінерів правительство вибудує як найшвидше резервоари аж до поємности 100 тисячів цистерн та коли уможливить ся краєвому союзови маґазиноване ропи в тих резервоарах під умиркованими условинами. З огляду на сей вислїд правительство предложить незабаром в палатї законопроект з домаганєм кредиту на будову збірників в Бориславі й Тустановичах.

Телєґрами.

Відень 26 червня. Відбули ся тут вчера вечером великі збори купецких, реміснячих і промислових товариств за торговельними договорами з Румунією і иншими державами, а против односторонної полїтики аґрарців. По рефератах ухвалено відповідні резолюциї.

Берлин 26 червня. Князь Більов виїхав вчера вечером до Кіль на авдиенцию до цїсаря Вільгельма.

Солунь 26 червня. В поважних тутешних кругах постановлено вислати до парляменту і великого везира візване, аби боронили справи кретийскої до послїдка, бо в противнім случаю цїле доохрестне населене виступить против Греків.

Тегеран 26 червня. Анґлїйский консуль схоронив ся перед перскими ворохобниками до міста Кум. При виїздї з Тегерану стріляно до него.

Льондон 26 червня. Король Едвард приймив вчера прибувших до Льондона послів російскої Думи в Бекінґемскій палатї. В промові до них король сказав, що від початку слїдив наради Думи з великим заціканленєм і висказав надію, що гостї будуть мати час запізнати ся з ріжними анґлїйскими інституциями. Він сам мило згадує свою гостину в Анґлїї. Провідник депутациї, Хомяков, дякував за ласкаве приняте.

Солунь 26 червня. Сторожу коло віллї Аллєстіні, в котрій мешкає б. султан Абдул Гамід, значно скріплено.

Мешед (в Персиї) 26 червня. Оногди відбула ся тут кровава борба між російскими козаками а перскими революцийонїстами. Козаки побили революцийонїстів і освободили філїю російского банку від облоги. Борба вела ся недалеко анґлїйского консуляту.

— **Конкурс.** Комітет бурси Руск. Товариства педаґоґічного імени кардинала С. Сембратовича у Львові, при ул. Крижовій ч. 65, розписує отсим конкурс на приняте питомців до бурси Товариства на рік шк. 1909/10. Приймати ся будуть ученики ґімназияльні, сини членів руского Тов. педаґ. Условя приняти: 1) Батько (опікун) мусить бути членом Руского Тов а педаґоґічного. — 2) Кождий питомець мусить бути зовсім здоровий, що потвердять оглядини лікарскі з початком шкільного року. — 3) Комітет бурси прийме лише добрих і пильних учеників, котрих успіхи дають повну запоруку, що они скінчать ґімназию. Першеньство мають відзначаючі ученики. — 4) Батько (опікун) петента буде точно платити умовлену оплату з гори, найменше 24 К місячно. З сеї знижки можуть користати ученики відзначаючі, ученики, що будуть цензорами і сї, що будуть брати участь в хорах. — 5) Кождий питомець зложить при вступі одноразовий даток на інвентар, лікаря, купіль і пране в сумі 12 К. До подання о приняте долучити треба: 1) Сьвідоцтво шкільне петента з послїдного півроку. — 2) Заяву, в котрій батько (опікун) ученика з'обовяже ся виразно умовлену суму за поміщене сина в бурсї кождого місяця точно з гори платити. — 3) Сьвідоцтво убожества.

Кождий принятий питомець має заосмотрити ся в 8 пар біля, 4 простирала на сїнник, 4 під колдру, 4 пошевки, 12 хустинок, 6 пар скарпиток, 4 ручники, сїнник (1.80 м. довгий і 0.80 м. широкий), подушку, колдру і коцик до накриваня, 2 порядні мундурки, плащ і 2 пари обуви. З'ужиті протягом року річи обовязаний питомець доповнити. Кожда штука біля має бути назначена початковими буквами назвиска, а відтак числом визначеним Управою бурси. При вступі мусить кождий питомець виказати ся перед Управою, що все потрібне має, а коли не було би все в порядку, може наразити ся на не приняте в послїдній хвилї. Питомцям не буде вільно мати поза бурсою жадного занятя, лише у вимкових случаях лекциї за дозволом Управи.

Подання кождого петента з окрема адресувати так: „Управа бурси руского Товариства педаґоґічного ім. кард. С. Сембратовича у Львові, ул. Крижова ч. 65.“ Подання вносити найдальше до 30. червня 1909. Комітет прийме також учеників, що мають здавати вступний іспит до І. кляси. Всї бувші питомцї мають внести опять подання.

— **Конкурс.** Бурса філїї Руского Тов. педаґоґічного в Станиславові прийме на рік шкільний 1909/10 питомців ось з якою умовою:

Заряд бурси приймати буде учеників ґімназиї або школи реальної особливо молодших, яких батьки є членами Р. Тов. педаґоґічного. Условини приняти: 1) Батько (опікун) мусить бути членом Руского Тов. педаґоґічного. 2) Прийме ся лише учеників пильних і примірних. 3) Батько (опікун) петента буде точно платити місячну оплату з гори. З огляду на дороженечу виносити має найнизша оплата 24 К місячно, причім треба зложити одноразовий даток в квотї 12 евентуально 13 К на: інвентар, пране, лїки, членьску вкладку, взглядно і вписове. До подання о приняте треба залучити: 1) Сьвідоцтво шкільне з послїдного півроку. 2) Заяву, в котрій батько (опікун) з'обовязує ся умовлену квоту точно, з початком місяця, з гори платити і піддає ся підсудности окружного Суду в Станиславові. Кождий питомець мусить мати: 6 пар біля, 2 простирала на сїнник і 2 під ковдру, 2 пошевки, 6 хусток до носа, 6 пар скарпеток, 3 ручники, 1 сїнник, подушку, ковдру, коц, 2 мундурки, плащ і 2 пари обуви. Подання о приняте належить вносити до Заряду педаґоґічної бурси в Станиславові, ул. Пелеша ч. 11, до дня 10. липня. Для учеників, що здавати мусять вступний іспит по вакациях, буде застережених кілька місць. — Станиславів, 23. червня 1909. — *Лев Гаваньский*, голова. *Мирослав Гаврилів*, секр.

Ціна збіжа у Львові.

дня 26 червня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.			
Пшениця	14·70	до	15·—
Жито	10·—	до	10·50
Овес	10·—	до	10·30
Ячмінь пашний	—·—	до	—·—
Ячмінь броварний	—·—	до	—·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·—
Вика	—·—	до	—·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Филії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі начинає банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).